

uz DESETU OBLJETNICU »OBNOVUENOG ŽIVOTA«

Ovim brojem navršava se 10 godina izlaženja. Prvi je broj izišao za siječanj-veljaču 1971. Bio je to nastavak bivše kulturno-religiozne revije »Život«, koji su oci Družbe Isusove izdavali od 1919. do 1944. godine. Ta nam je revija bila poticaj i uzor pri pokretanju »Obnovljenog Života«. Prva desetogodišnjica njegova izlaženja prikladna je zgoda za ispit savjesti, ne samo kruga suradnika nego i onih koji iza njih stoje, koliko smo taj poticaj i uzor sUjedili, posebno s obzirom na objektivnost i aktualnost obrađivane tematike.

Čitalačka publika primila nas je od početka s povjerenjem. Sudeći po njezinim reakcijama, to povjerenje još uvijek uživamo, što za nas predstavlja snažan oslonac i nameće još veću obvezu za budućnost, da je ne iznevjerimo u njezinim opravdanim očekivanjima. Posebno nas veseli što reviju čita relativno veliki broj čitalaca. Ako taj broj usporedimo s brojem čitalaca sličnih revija u svijetu, onda možemo biti više nego zadovoljni.

Nismo birali teme prema unaprijed utvrđenim planovima. Zadovoljili smo se da pojedine brojeve gradimo u okviru utvrđenih rubrika s onim što su naši suradnici u dotičnom času doživljavali kao vlastitu inspiraciju. Htjeli smo djelovati više kao svjedoci, a manje kao teoretičari, unatoč prisutnosti teoretskih rasprava; više kao oni koji su egzistencijalno zahvaćeni problemom o kojem pišu, nego oni koji promatraju sa strane spremni olako davati paušalne sudove. Time je spektar tematike bio smanjen, ali zato više živ, naš i realan, pa ukoliko je doprinos revije za religiozno-kulturni razvoj kod nas skroman, utoliko je više specifičan.

Nismo se dali na ploidbu morem polemika premda smo nerijetko, na direktan ili indirektan način, bili na nju poticani. Dakako da polemici nismo mogli izbjeći u svakom slučaju. Kao što se neki životni fenomeni čovjeku u životu mogu nametnuti pa im ne može izbjeći, tako se, na žalost, i polemika katkada nametne časopisu. Neki, međutim, žele polemizirati, pa i pišu o dobrima polemike. Nama se ona ne sviđa s dva razloga: etimološki znači rat, u stvari između dva ranjenika, pa iako prijeđe u tragikomediju s malim šansama da stvar radi koje se polemika

započinje bude osvjetljena; ona pre naglašava ulogu čišćenja pojmova zanemarujući staviti naglasak na življenje, na ostvarivanje onoga što se pojmovima naznačuje. Svi smo mi više spremni prisustvovati spektaklu borbe dvaju teologa o suvremenosti kalcedonske kristološke formule, nego o njoj postaviti nekoliko pitanja, npr. što ona za nas znači i da li to njezino značenje svijetli iz našeg života. Ipak težnja da izbjegnemo suviše i besplodne polemike nije u nama ugušila nastojanje oko kritičkih osvrta na ideje i događaje oko nas.

Tko prelistava brojeve naše revije u proteklih deset godina lako će se u[^]jeriti da su teološke teme daleko više zastupane od filozofskih. Postavimo li na akademski apstraktan način pitanje: smije li se filozofija tako zanemarivati? — tada bez sumnje moramo odgovoriti da ne smije. Zašto je ipak filozofska problematika danas stvarno više pod prašinom, čini nam se da razlog treba tražiti i u tome što današnji ateizam u svojim najrazličitijim oblicima ne juriša toliko na religiju kao takvu, na opstojnost Božju kao takvu, koliko na konkretnu religiju, kršćanstvo, na Božju opstojnost i sliku o Bogu kakvu zastupaju konkretne religije, kršćanstvo napose. Time ateizam neposredno izaziva teologiju, koja je pozvana da brani porijeklo i povijesni tijek kršćanstva, da uvijek iznova iznosi evanđeosku sliku o Bogu i da sve to uskladi s humanističkim tendencijama današnjega čovjeka. Ipak, istini za volju, moramo reći da nam se čini kao da je u samoj filozofiji nastala neka stagnacija. Naša je revija pokušala reagirati na to stanje s nekoliko članaka, u kojima se stari filozofski problemi tretiraju novom metodom. Ne ulazeći u procjenu vrijednosti tih članaka, s njima smo bar pokazali da nismo uzmakli ni pred činjenicom današnjeg zanemarivanja filozofije, a da se u nju duboko ne zamislamo.

Isti je razlog zašto je u reviji mnogo zastupano idejno raščišćavanje moralnih normi, pa čak i raspravljano o temeljima morala. Danas se moralne norme ne samo krše, nego se i niječu. Sjetimo se seksa i bračnog morala, da ne govorimo o pravednosti i nepravednosti raznih društvenih sistema. Tko danas hoće nekoga svrnuti s nedopuštenih staza, treba da u prvom redu dokaže da su staze kojima ljudi tako često danas trče uistinu nedopuštene, pa nas evo spontano u teoretskom razglabanju, koje se traži i protiv kojega nitko ništa nema.

Relativno mnogo prostora posvećivali smo značajnijim zbivanjima u Cikvi, posebno u vezi s papama i crkvenim dokumentima. Gdje kojim člancima iz pera stranih suradnika htjeli smo da čitaoci vide neke probleme onako kako izgledaju i kako se doživljavaju u širim horizontima. I jednim i drugim htjeli smo nešto pridonijeti njihovom ljudskom i kršćanskom univei-zalizmu.

U novo desetljeće krećemo s velikom zahvalnošću prema svima koji su nas pomagali, u prvom redu prema našim suradnicima i prema našim čitaocima. Nadamo se da ćemo i u novom desetljeću biti čvrsto objedinjeni u postizavanju zajedničkog cilja koji nas je okupio oko naše revije.

Uredništvo